

Vyhodnotenie zmien súťažného poriadku SKrZ v sezóne 2013/2014

1. Zavedenie kategórií Nádeje 7, 8, 9, 10 - dievčatá

Trend posledných rokov, keď stúpala počet krasokorčuliarok vo veku do 10 rokov zúčastňujúcich sa pretekov Slovenského Pohára pokračoval aj v sezóne 2013/2014. V predchádzajúcej sezóne sa pretekov zúčastnilo 108 dievčat (62 mladšie nádeje, 46 staršie nádeje), v sezóne 2013/2014 stúpol tento počet o viac ako tretinu na 148 (40 Nádeje 7, 36 Nádeje 8, 43 Nádeje 9, 29 Nádeje 10).

Priemerné počty súťažiacich v nových kategóriách (N7 - 17, N8 - 19, N9 - 22, N10 - 17) potvrdili opodstatnenosť rozdelenia pôvodných dvoj-ročných kategórií a všeobecne bola táto zmena odbornou aj laickou verejnosťou prijatá kladne. Keďže v blízkej budúcnosti nepredpokladáme zásadný pokles počtu pretekárov, takto definované rozdelenie by malo byť zachované aj pre nasledujúce sezóny.

V chlapčenských kategóriách do 10 rokov prišlo takisto k nárastu počtu pretekárov z 8 na 11 v mladších nádejách a zo 6 na 13 v starších nádejách. Tieto počty sú však stále nízke a rozdelenie na jednoročné kategórie nebolo a asi ani v blízkej budúcnosti nebude potrebné.

S rozdelením kategórií súvisela aj zmena zásad postupu na Majstrovstvá SR, kde bol ustanovený počet súťažiacich vo všetkých kategóriách nádejí na 12. Táto zmena umožnila v dievčenských kategóriách postup až 48 (oproti 36) súťažiacim, dôsledky na organizačnú a finančnú náročnosť M-SR boli vyhodnotené ako primerané a akceptovateľné.

2. Zvýšenie počtu súťaží započítavaných do celkového poradia SP

V sezóne 2013/2014 bol počet najlepších umiestnení započítavaných do celkového poradia SP zvýšený zo 4 na 5. Cieľom bolo zvýšiť výpovednosť celkového výsledku a predísť zdieľaným umiestneniam. Napriek tejto zmene, pri celkovom počte 16 súťaží, došlo až v 4 kategóriách k rovnosti bodov a Nádeje 9, Nádeje 10, Mladšie žiačky a Juniorky majú po dve víťazky.

Táto zmena teda môže byť vyhodnotená ako potrebná, otázne je či je dostatočná. Ďalšie zvýšenie počtu započítavaných pretekov môže viesť k presnejším výsledkom, na druhej strane zvyšuje nároky na všetkých pretekárov. Ako vhodnejší prostriedok na riešenie zdieľaných umiestnení sa javí určenie dodatočných podmienok pri rovnosti bodov (napr. väčší počet víťazstiev, vzájomný pomer a pod.).

3. Udeľovanie bonusu za 2A v kategóriách žiačok / žiakov

V snahe motivovať pretekárov zaraďovať do súťažných programov potenciálne riskantné trojitý skoky, resp. dvojité Axel, bol v súťažnej sezóne 2013/2014 udeľovaný bonus 1 bod za primerane dorotovaný pokus o takýto skok. Bonus sa ukázal ako účinný, v priebehu sezóny sa o 2A alebo 3S pokúsilo celkovo 14 krasokorčuliarov a 93 krát zaradilo viac či menej úspešný skok. V sezóne 2012/2013 to bez bonusu bolo len 7 krasokorčuliarov a 21 pokusov. Podobné motivačné pokusy existujú aj v iných krajinách, kde sa napr. neudeľuje zrážka 1b za pád z takéhoto skoku. Udeľovanie bonusu sa však javí ako spravodlivejšie, bonifikuje totiž aj úspešne predvedený skok, nie len pád. Predmetom diskusie do budúcich sezón môže byť otázka či takýto bonus je dostatočný (udeľuje sa len raz za program), alebo by mohol byť udeľovaný za každý (rôzny) skok.

4. Zmeny spôsobu výpočtu celkového poradia pohára klubov

Spôsob výpočtu pohára klubov do sezóny 2013/2014 obsahoval niekoľko faktorov ktoré spôsobovali deformácie a celkový výsledok nebol dostatočne presný a reprezentatívny. V snahe odstrániť tieto anomálie bolo pre súťažnú sezónu 2013/2014 zavedených viacero zmien, niektoré sa ukázali ako účinné, iné ako diskutabilné až kontraproduktívne.

4.1 Určenie max. počtu výsledkov započítavaných do celkového poradia

V predchádzajúcich sezónach sa do celkového výpočtu započítavali výsledky klubov zo všetkých súťaží SP, čo spôsobovalo výrazné odchýlky, keďže napr. niektoré súťaže SP sa konali len v obmedzenom počte kategórií, čo zvýhodňovalo/znevýhodňovalo kluby podľa toho či mali pretekárov v daných kategóriách alebo nie. Takisto účasť resp. neúčasť reprezentantov klubov na geograficky vzdialených súťažiach spôsobovala výrazné anomálie.

Zavedenie počtu 8 najlepších výsledkov započítavaných do celkového výsledku tieto anomálie do veľkej miery odstránilo a bolo všeobecne akceptované.

4.2 Podmienka rôznorodosti kategórií započítavaných do výsledkov za klub

Pri pokuse definovať "úspešný klub", bola formulovaná myšlienka, že takýto klub by mal mať pretekárov v čo najširšom množstve kategórií. V tomto zmysle bola stanovená podmienka, že do výsledkov súťaže za klub sa započítavajú len výsledky troch rôznych kategórií. Táto zmena zvýhodnila kluby, ktoré majú vekovo širšiu základňu pretekárov, znevýhodnila kluby, ktoré úmyselne alebo neúmyselne majú pretekárov len v istom vekovom rozmedzí. Pokiaľ nedôjde k predefinovaniu "úspešného klubu" z hľadiska SP, táto zmena môže byť považovaná za adekvátnu a prospešnú.

4.3 Zavedenie " bonusu " 50% za dvoj-programové kategórie

Náklady (časové, finančné) spojené s účasťou na súťažiach v kategóriách, kde sa jazdí aj krátky program sú vyššie oproti jedno-programovým kategóriám a aj tento fakt spôsobuje výraznejší pokles počtu súťažiacich v týchto kategóriách. V snahe motivovať kluby / pretekárov a podporovať aj tieto staršie kategórie, bola pre sezónu 2013/2014 prijatá úprava výpočtu bodov do SP tak, že body za umiestnenie v kategóriách st. žiakov/žiačok a juniorov/junioriek boli zvýšené o 50%.

Pôvodná analýza a návrh takéhoto " bonusu " vychádzala s výškou bonusu 20% (t.j. za prvé miesto sa mal udeľovať 48b namiesto 40). Až po následnom rozdelení 2 kategórií nádejí na 4, bola výška bonusu stanovená na 50% ako spôsob kompenzácie (možného) nárastu bodov za tieto kategórie.

Bohužiaľ, ako sa ukázalo v priebehu sezóny, pri relatívne malom počte súťažiacich v bonusovaných kategóriách, táto bonifikácia bola stanovená neprimerane veľká a paradoxne pôsobila proti pôvodným zámerom a priniesla nové deformácie a anomálie (6. miesto v st. žiačkach prinieslo klubu viac bodov ako 1. miesto v ml. žiačkach). Celkové výsledky SP klubov boli výrazne ovplyvnené (viac počtom ako výkonom) pretekárov týchto kategórií.

Do novej súťažnej sezóny preto bude musieť byť výška takéhoto bonusu znížená (napr. na pôvodných 20%), resp. opodstatnenosť celého konceptu bonusu opätovne zanalyzovaná a prediskutovaná.

4.4 Limit na 1 chlapčenskú kategóriu započítavanú do výsledkov za klub

Obmedzenie počtu chlapčenských kategórií započítavaných do výsledkov klubu, bolo časťou verejnosti nesprávne pochopené a interpretované ako "diskriminácia chlapcov". Samotní krasokorčuliari neboli ničím obmedzovaní, ich súťaže v rámci SP prebiehali rovnako ako v predchádzajúcich ročníkoch. Toto opatrenie len "znevýhodnilo" kluby s väčším počtom chlapcov, resp. odstránilo ich neprimerané ohodnotenie.

Podstatou problému a navrhovaného riešenia je spôsob udeľovania fixného počtu bodov za umiestnenie bez ohľadu na počet pretekárov. Za 1.miesto dostane klub 40b, za 3.miesto 36b rovnako za výkon ml. žiačky ako za výkon ml. nádeje chlapca. Pri rôznom počte súťažiacich ale celkové umiestnenie v kategóriách nekorešponduje so samotným výkonom. Ak by sa dala porovnať skutočná výkonnosť, tak by sa mohlo stať, že chlapec s pódiovým umiestnením by sa v dievčenskej kategórii nemusel umiestniť ani v prvej desiatke.

Keďže počet chlapcov súťažiacich v jednotlivých kategóriách zväčša sotva naplní jednu rozjazdku, aj chlapec, ktorý skončil de-facto posledný, priniesol klubu viac bodov ako priemerné dievča súťažiace v kategórii s viac ako 30 súťažiacimi.

Bez zásadnej zmeny celkového spôsobu výpočtu bodov do SP klubov bolo limitovanie na najviac 1 chlapčenskú kategóriu jedným zo spôsobov ako takúto anomáliu zmierniť a je naďalej považované za užitočné.

V súvislosti s anomáliami za počet bodov bez ohľadu na počet pretekárov ale v sezóne 2013/2014 bol pozorovaný aj ďalší nežiaduci jav - kategória Junioriek. Priemerný počet juniorek na súťažiach SP bol totiž menší ako 6. Dokonca pri troch pretekoch SP sa v kategórii Junioriek predstavili len 3 krasokorčuliarky.

Z tohto hľadiska sa kategória Junioriek stala rovnakým zdrojom anomálií ako chlapčenské kategórie.

Na základe uvedených pozorovaní sa ukazuje nevyhnutné vytvoriť nový spôsob udeľovania bodov do SP klubov tak, aby sa primeraným spôsobom zohľadnila aj veľkosť kategórie resp. výkonnosť súťažiacich.

4.5 Vyradenie kategórie senioriek zo SP jednotlivcov a SP klubov

V sezóne 2012/2013 sa v kategórii senioriek uskutočnili v rámci SP len 3 súťaže, pri počte súťažiacich 1, 3, 3. Pri takomto nízkom počte výsledok Pohára nedokáže objektívne vyjadriť skutočnú vzájomnú výkonnosť súťažiacich.

V sezóne 2013/2014 bolo v rámci súťaží SP organizovaných 5 pretekov v kategórii senioriek (pri počte súťažiacich 4, 2, 1, 3, 3). Tento počet naďalej považujeme za nedostatočný na to, aby odôvodňoval a umožňoval zmysluplné vyhodnotenie SP v tejto kategórii.

5. Deformácie nezahrnuté do zmien súťažného poriadku

Reprezentatívnosť výsledkov Slovenského Pohára jednotlivcov bola naďalej negatívne ovplyvňovaná inými anomáliami, ktoré sa nepodarilo odstrániť v rámci zmien v sezóne 2013/2014. Bodové zisky sú v súčasnom systéme výrazne podmienené nielen už spomínaným počtom účastníkov, ale aj ich štruktúrou – kvalitou. Víťaz preteku získava rovnakých 40 bodov bez ohľadu na to či súťaž bola silne obsadená, alebo či na súťaž prišla (napr. z geografických alebo časových dôvodov) len "spodná polovica" rebríčka.

Primárnym zdrojom problémov je teda fixná tabuľka prepočtu umiestnení na body. Tento mechanizmus vznikol v dobe, keď ešte existovali kategórie rozhodované starým 6.0 systémom, ktorý bol zo svojej povahy relativistický. Hlavný rozdiel medzi starým a novým ISU systémom je práve relativita výsledkov – starý určoval výsledky na základe vzájomného porovnávania, nový na základe nezávislých absolútnych hodnôt. Práve táto „absolútnosť“ výsledkov umožňuje viac menej presne porovnávať výsledky nielen v rámci jednej súťaže, ale aj medzi rôznymi súťažami.

Od sezóny 2009/2010 sú však už všetky kategórie Slovenského Pohára rozhodované novým ISU systémom, takže problematický prepočet umiestnení na body sa ukazuje ako nepotrebný. Výsledné umiestnenie v Slovenskom Pohári by tak mohlo byť určované priamo na základe celkového skóre získaného v jednotlivých súťažiach, keďže toto skóre

reprezentuje skutočný výkon pretekára, bez ohľadu na to koľko a ako kvalitných súperov sa na súťaži zišlo.

Samotný spôsob určenia finálneho bodového zisku (napr. súčet alebo priemer celkového skóre najlepších 5 výkonov) bude musieť byť podrobne zanalyzovaný a prediskutovaný v rámci štruktúr SKrZ a jednotlivých klubov.

16.5.2014

Technická komisia SKrZ